

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124201996
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2124201996.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v spore žalobcu: Silverside Financial services, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 6, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 51 179 172, zastúpeného advokátskou kanceláriou: VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 6, Bratislava – mestská časť Ružinov, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C. D. XXX, zastúpenému advokátom: JUDr. Marcel Ružarovský, so sídlom Andreja Žarnova 11C, Trnava, o zaplatenie 978,93 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 27Csp/48/2024-162 zo dňa 2.6.2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.
2. Právne súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 278, § 137 písm. a) a § 281 ods. 1 a 2 CSP.
3. V odôvodnení prvoinštančný súd uviedol, že rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie podľa § 278 CSP na návrh žalovaného, nakoľko sa žalobca na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil a v predvolaní zo dňa 27.2.2025 (čl. 137) bol poučený o následkoch v takomto prípade, teda o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Súd v rozsudku poučil žalobcu, že ak neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.
4. Po doručení rozsudku dňa 15.4.2025 v lehote 15 dní žalobca požiadal o zrušenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že pojednávanie zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu, pretože si poznačil nesprávny termín pojednávania a teda došlo k zlyhaniu ľudského faktora. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom uvedený dôvod zmeškania pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie dňa 2.4.2025, nie je ospravedlniteľný, nakoľko uvedený dôvod nemožno považovať za takú prekážku objektívneho alebo subjektívneho charakteru, ktorá by umožňovala súdu zrušiť rozsudok pre zmeškanie navyiac, keď išlo o prvé pojednávanie vo veci a nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Prvoinštančný súd poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 536/2021, keď dôvod na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ako ľudská chyba nepredstavuje ospravedlniteľný dôvod, a to najmä vzhľadom na posudzované štádium konania. Z tohto dôvodu súd návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.
5. Proti tomuto uzneseniu prostredníctvom svojho právneho zastúpenia z dôvodov podľa § 357 písm. h) CSP podal odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd v súlade s § 388 CSP napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a nariadi nové pojednávanie vo veci a žalobcovi prizná náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne, aby v súlade s § 389 ods. 1 CSP

napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Odvolateľ považuje výrok uznesenia za nesprávny a nestotožňuje sa so závermi, ktoré viedli súd k vydaniu uznesenia.

6. Prioritne odvolateľ namietal, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, pričom odkázal na závery v niektorých rozhodnutiach súdov. Z nálezu ÚS SR sp. zn. I.ÚS 689/2014 poukázal na vyjadrenie ústavného súdu, podľa ktorého, ak súd nemá preukázaný skutočný nezáujem sporovej strany o vedenie konania, mal by konanie v neprítomnosti tej sporovej strany uprednostniť pred vydaním kontumačného rozsudku. Súd tak dosiahne rovnaký cieľ (zabezpečenie konania bez prieťahov), ale bez neprimeraného zásahu do procesných práv v dôsledku vydania kontumačného rozhodnutia s tým, že účelom civilného procesu je riešiť spory a prinášať spravodlivosť. Kontumačný rozsudok podľa odvolateľa by vzhľadom na závažnosť zásahu do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces mal byť prostriedkom ultima ratio, ktorý by sa mal využívať iba vtedy, ak súd nemá k dispozícii iné nástroje na zabezpečenie objektívneho priebehu konania, alebo ak tieto nástroje zlyhali. Takýto postup súdu môže byť opodstatnený a legitímny len v prípade, že žalobca bol v konaní úplne pasívny. Inak vo svetle judikatúry ÚS SR a práva na spravodlivý súdny proces by súd mal vziať tvrdenia žalobcu do úvahy a kontumačný rozsudok zrušiť. Prioritou v súdnom konaní musí zostať materiálna, nie formálna ochrana strán sporu. Podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie sú dané len vtedy, keď je takýto rozsudok oprávnenou sankciou za skutočnú pasivitu strany, ktorá úmyselne mieri k zmareniu efektivity súdneho procesu (nálež III.ÚS 121/2021). Pri vydaní kontumačného rozsudku je preto potrebné, aby súd náležite aj preukázal stratený záujem jednej zo sporových strán a všetky okolnosti dôsledne vyhodnotil. Opačný, teda jazykový výklad § 274 resp. § 278 CSP možno posudzovať ako príliš formálny, ktorý by mohol viesť k odmietnutiu spravodlivosti (denegatio iustitiae) – (NS SR sp. zn. 7Cdo 326/2021). Podľa odvolateľa nad textom zákona musí prevládať vyšší princíp spravodlivej ochrany práv strán sporu a sudca dodržiavajúci tento princíp nemusí návrhu na vydanie rozsudku pre zmeškanie vyhovieť (uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/190/2021). Rozhodnutím prísne formalistickým by vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces (nálež ÚS SR sp. zn. I.ÚS 233/2019).

7. Odvolateľ pokračoval, že pri rozhodovaní bolo potrebné zohľadniť procesnú aktivitu žalobcu, pretože v zmysle judikatúry ústavného súdu je postup vydania kontumačného rozsudku opodstatnený a legitímny len v prípade, ak strana sporu bola v konaní úplne pasívna, nevyjadрила sa písomne, ani sa nezúčastnila na žiadnych pojednávaniach vo veci, pričom jedinou materiálnou podmienkou pre vydanie kontumačného rozsudku by mala byť chýbajúca procesná aktivita sporovej strany. Judikatúra ústavného súdu vylučuje vydanie rozsudku pre zmeškanie, ak bolo z doterajších úkonov sporovej strany jasné, že nejde o skutočný nezáujem o konanie. Ústavný súd tiež odsúdil zneužívanie rozsudku pre zmeškanie na získanie neodôvodneného úspechu v sporoch s tým, že inštitút kontumačného rozsudku je určený v prípade úplnej pasivity protistrany (III.ÚS 288/2021). Poukázal tiež na nálež ÚS SR sp. zn. III.ÚS 121/2021, podľa ktorého podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie sú dané len vtedy, keď je takýto rozsudok oprávnenou sankciou za skutočnú pasivitu strany, ktorá úmyselne mieri k zmareniu efektivity súdneho procesu. Preto musia byť tieto podmienky posudzované zdržanlivo s tým, že v hraničných prípadoch musí byť uprednostnené riadne prejednanie sporu. Podľa nálezu III.ÚS 373/2020 súd by mal vždy rozlišovať, či v okolnostiach danej veci je neúčast' na pojednávaní dôsledkom nezájmu strany, alebo ide o zmeškanie pojednávania. Súd by tak vždy mal prihliadnuť na predchádzajúcu procesnú aktivitu strany v konaní a voľiť túto formu rozhodnutia v prípadoch, keď je zjavné s ohľadom na predchádzajúce správanie procesnej strany, že táto sa nechce na konaní aktívne podieľať, prípade konanie len účelovo predlžuje.

8. V ďalšej časti odvolania sa žalobca venoval ospravedlniteľnosti dôvodov zmeškania pojednávania. Podľa III.ÚS 89/2021, ak k zmeškaniu pojednávania dôjde neúmyselne bez ohľadu na to, či meškanie spôsobili objektívne alebo subjektívne okolnosti, pričom je žalobca alebo žalovaný inak v danom konaní procesne aktívny, rozsudok pre zmeškanie by súd nemal vydať. Neexistuje pritom objektívne meradlo závažnosti dôvodov zmeškania pojednávania. Ospravedlniteľné môžu byť aj dôvody, ktoré sú subjektívne, resp. ktoré žalobca sám zaviniť, nielen objektívne okolnosti mimo kontroly žalobcu. Súd by mal preto zvážiť, či žalobca mal skutočnú vôľu sa na pojednávaní zúčastniť, alebo či ide len o účelové konanie, či zneužitie práva za účelom vytvorenia obštrukcií. Podľa odvolateľa ústavný súd naznačil, že aj ospravedlniteľnosť dôvodov zmeškania pojednávania je potrebné posudzovať vo svetle procesnej aktivity sporovej strany. V zmysle právnej doktríny je v prípade sporovej strany žalobcu výrazným

prejavom procesnej aktivity už samotný akt podania žaloby na súd. Žalobca má tak za to, že je v spore od začiatku aktívny, nakoľko na prvoinštančný súd v konaní podal viaceré podania: žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, odpoveď na výzvu Okresného súdu Trnava zo dňa 4.6.2024, návrh na vstup nového žalovaného do konania so súhlasom, vyjadrenie k odporu žalovaného, odpovede na výzvy Okresného súdu Trnava zo dňa 13.2.2025 a 27.2.2025. Nie je preto možné a spravodlivé interpretovať, že by bol žalobca v konaní pasívny, nemal záujem o konanie, či sa snažil o úmyselné obštrukcie alebo konanie úmyselne predlžoval. Žalobca zo subjektívneho dôvodu ľudského pochybenia zmeškal pojednávanie 2.4.2025 a to poznačením si nesprávneho termínu pojednávania, čím došlo k zlyhaniu ľudského faktora. Pojednávanie nezmeškal úmyselne s cieľom konanie predlžovať.

9. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal na judikatúru krajských súdov SR, podľa ktorej podmienkou vydania kontumačného rozsudku je pasivita alebo nečinnosť dotknutej strany, pričom je potrebné prihliadať na jej doterajšie správanie a konkrétne okolnosti sporu (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/84/2020, rozhodnutie Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/202/2022, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co/19/2022). Žalobca má za to, že aj keď boli splnené formálne podmienky pre vydanie rozsudku, tak neboli splnené materiálne podmienky, na ktoré s ohľadom na ustálenú judikatúru ústavného súdu mal súd prihliadnuť. Preto je názoru, že rozsudok a uznesenie je vydané v rozpore s ústavnými princípmi právnej istoty a spravodlivého súdneho konania a je potrebné ho zrušiť. Zo strany okresného súdu bolo potrebné prihliadnuť na procesnú aktivitu žalobcu v spore a rovnako na ospravedlniteľný subjektívny dôvod zmeškania pojednávania. Žalobca preukázateľne nestratil záujem o konanie, pretože bol v spore po celý čas aktívny. Jediné nedostavenie sa na pojednávanie nemôže znamenať pasivitu žalobcu v konaní a s tým súvisiacu primeranosť tejto sankcie. Na základe odvolateľom uvedeného, kontumačný rozsudok nemal byť vydaný z dôvodu, že žalobcova aktivita v spore bola preukázateľná, čím nebola naplnená materiálna podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, nezváženie ospravedlniteľného dôvodu zo strany žalobcu a vydanie rozsudku a uznesenia v rozpore s ustálenou judikatúrou ústavného súdu.

10. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. h) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

12. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie naplnenia podmienok pre zrušenie predmetného rozsudku prvoinštančného súdu pre zmeškanie v zmysle § 277 CSP, pričom prvoinštančný súd preskúmaným napadnutým uznesením návrh žalovaného na zrušenie daného rozsudku pre zmeškania zamietol z dôvodov popísaných vyššie.

13. Podľa § 137 písm. a) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

14. Podľa § 278 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

15. Podľa § 281 ods. 1 CSP, ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a

nariadi nové pojednávanie. Podľa ods. 2 návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

16. Účelom možnosti vydania kontumačného rozsudku v zmysle § 278 CSP je sankcionovať pasivitu žalobcu v konaní ako aj eliminovať obštrukcie. V zmysle citovaného § 281 ods. 1 CSP kontumačný rozsudok pre zmeškanie žalobcu vydaný podľa § 278 CSP je možné zrušiť za podmienky, že žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, pričom existenciu ospravedlniteľného dôvodu zmeškania je žalobca povinný preukázať. Pri návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 281 ods. 1 CSP súd skúma zmeškanie pojednávania z ospravedlniteľného dôvodu a aj odvolaciemu šetreniu podlieha existencia tohto ospravedlniteľného dôvodu. Predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie sa v takomto prípade neskúmajú.

17. Podľa právneho názoru NS SR vysloveného vo veci sp. zn. 4Obdo/84/2019 zo dňa 30.9.2020, vychádzajúc z účelu a povahy procesného inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalobcu v zmysle § 278 CSP, ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 281 ods. 1 CSP ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 281 ods. 1 CSP sú len také okolnosti, ktoré na strane žalobcu nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania.

18. Z cit. ust. § 281 CSP vyplýva, že právna úprava týkajúca sa návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie pre existenciu ospravedlniteľného dôvodu vychádza z prezumpcie správnosti samotného rozsudku, keď predpokladá, že boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 278 CSP s tým, že na strane žalobcu nastali také okolnosti, ktoré súdu v čase vydania rozsudku neboli objektívne známe a ktoré žalobcovi bránili dostaviť sa na súdne pojednávanie, hoci to mal v úmysle a prípadne svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť. V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd teda neskúma správnosť predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko tomu slúži inštitút odvolania voči tomuto rozsudku, ale skúma, či možno rozsudok pre zmeškanie zrušiť, pretože žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal dotknuté pojednávanie. Charakter ospravedlniteľného dôvodu pritom majú nielen objektívne okolnosti (napríklad zdravotná indispozícia, meškanie dopravného prostriedku, dopravná nehoda, technická závada na vozidle a podobne), ale i okolnosti spôsobené alebo inak zavinené stranou sporu, prípadne jej zástupcom, v prípade, že je možné ich považovať za dôvod na ospravedlnenie zmeškania súdneho pojednávania.

19. Vychádzajúc z uvedených teoretických východísk, v kontexte danej veci prvoinštančný súd náležite poukázal na uznesenie II.ÚS 536/2021 z 11.11.2021, v ktorom ústavný súd posudzoval okolnosťami zhodný prípad, keď žalobca podal návrh na zrušenie kontumačného rozsudku z dôvodu, že si chybné označil dátum pojednávania, ktoré zmeškal, čo predstavuje identický dôvod zmeškania dotknutého pojednávania ako v preskúmanom prípade. V danej veci pritom ústavný súd uviedol, že súhlasí s názorom sťažovateľa, že predmetná úprava je prísna, so závažnými následkami pre stranu, ktorá z ľudsky ospravedlniteľného dôvodu zmešká termín pojednávania, avšak tento dôvod (ľudská chyba) aj napriek opísaným okolnostiam veci, ani podľa názoru ústavného súdu nepredstavuje ospravedlniteľný dôvod a to najmä vzhľadom na posudzované štádium konania, keď vo veci konajúci súd ani nezačal vykonávať dokazovanie. Daným uznesením ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu NS SR sp. zn. 9Cdo 187/2020 z 26.5.2021, ktorým najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31.3.2020 sp. zn. 3Co/29/2020, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV. z 24.9.2019 č.k. 18C/9/2018-81, ktorým zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Najvyšší súd v danom rozhodnutí skonštatoval, že žalobcom uvedený dôvod a to nesprávne si poznačenie termínu pojednávania nebolo možné považovať za takú prekážku objektívneho alebo subjektívneho charakteru, ktorá by umožnila zrušiť rozsudok pre zmeškanie.

20. V danom prípade pritom došlo k totožnej situácii, keď žalobca zmeškal pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený kontumačný rozsudok pre zmeškanie žalobcu, z dôvodu subjektívneho pochybenia – ľudskej chyby, keď jeho právny zástupca si nesprávne poznamenal dátum pojednávania, pričom zároveň totožne v oboch prípadoch išlo o úvodné štádium konania, keď súd vo veci ani len nezačal vykonávať dokazovanie, keď k vydaniu kontumačného rozsudku došlo na prvom nariadenom pojednávaní. Podľa názoru odvolacieho súdu správanie žalobcu v danom prípade odporuje zásade „vigilantibus iura scripta

sunt“, podľa ktorej práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne a starostlivo zaujímajú o svoju ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou. Odvolateľom poukazovanú dovtedajšiu procesnú aktivitu žalobcu, odvolací súd vzhľadom na uvedené, nepovažoval za rozhodujúcu.

21. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd zhodne s prvoinštančným dospel k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu zákonnej podmienky pre zrušenie predmetného kontumačného rozsudku v zmysle § 281 ods. 1 CSP a to existenciu ospravedlniteľného dôvodu zmeškania daného pojednávania. Odvolací súd zhodne s názorom ústavného aj najvyššieho súdu v poukázanej veci sp. zn. II.ÚS 536/2021 je toho názoru, že nesprávne poznačenie si termínu pojednávania nie je možné považovať za takú prekážku objektívneho, či subjektívneho charakteru, ktorá by zakladala ospravedlniteľnosť dôvodu zmeškania pojednávania a teda umožňovala zrušiť rozsudok pre zmeškanie, s prihliadnutím tiež na úvodné štádium konania. Odvolací súd je názoru, že v danom prípade, sledujúc tiež naplnenie princípu právnej istoty, bolo dôvodné vec rozhodnúť v súlade s poukázanou ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, keď nezistil dôvod na odklon (čl. 2 Základných princíпов CSP). V dôsledku toho bolo dôvodným návrh žalobcu na zrušenie predmetného rozsudku pre zmeškanie zamietnuť, ako správne postupoval prvoinštančný súd v preskúvanom uznesení.

22. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na niektoré state zo súdnych rozhodnutí, väčšinou ide o vety vytrhnuté z kontextu daného prípadu a týkajúce sa inej procesnej situácie. Zároveň žiadne z nich nezakladá odklon od záverov vo veci sp. zn. II.ÚS 536/2021. Napríklad vo veci posudzovanej v rozhodnutí III.ÚS 121/2021 konanie pred všeobecnými súdmi už trvalo 6 rokov (na rozdiel od tohto preskúvaného prípadu), počas ktorých bola sťažovateľka aktívna. V poukázanej veci riešenej pred Ústavným súdom SR pod sp. zn. I.ÚS 233/2019 bola riešená otázka splnenia podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie za situácie, že v konaní sa riadne dlhý čas pokračovalo a vykonávalo sa dokazovanie, pričom v ňom nebola v tomto kontexte riešená otázka intenzity ospravedlnenia pri návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, čo je opätovne iná procesná situácia. V odvolateľom poukázanej veci NS SR sp. zn. 7Cdo 326/2021 dotknutá strana svoju neúčast' na pojednávaní vopred ospravedlnila zo zdravotných dôvodov a to po troch rokoch trvania sporu, teda opätovne išlo o diametrálne odlišné skutkové okolnosti prípadu. Obdobne v konaní sp. zn. III.ÚS 89/2021 bola ústavným súdom riešená situácia, keď v konaní inak aktívna procesná strana zmeškala pojednávanie, pričom sa snažila riadne a včas z neúčasti na pojednávaní ospravedlniť vážnymi dôvodmi a z objektívnych príčin sa jej to nepodarilo, v dôsledku vážnych zdravotných dôvodov, ktoré jej znemožnili oznámiť tieto dôvody súdu ešte pred začatím pojednávania.

23. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

24. S odkazom na vyššie uvedené odvolací súd zhodne s prvoinštančným dospel k záveru, že v danom prípade, s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti daného prípadu (doterajšiu aktivitu žalobcu, skutočnosť, že k vydaniu kontumačného rozsudku došlo na prvom pojednávaní, keď súd ani nezačal vykonávať žiadne dokazovanie) pri zohľadnení rýdzo subjektívneho dôvodu zmeškania pojednávania žalobcom (nesprávne poznačenie si termínu pojednávania), v súlade s vyššie označenou ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. uzatvára, že žalobca neuviedol a nepreukázal ospravedlniteľný dôvod zmeškania daného pojednávania vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok

pre zmeškanie, v dôsledku čoho neboli splnené zákonné podmienky ust. § 281 ods. 1 CSP na zrušenie napadnutého rozsudku a nariadenie nového pojednávania, následkom čoho prvoinštančný súd preskúmaným uznesením správne návrh žalobcu na zrušenie predmetného rozsudku pre zmeškanie zamietol. V dôsledku toho bolo dôvodným, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ako vo výroku vecne správne v zmysle § 387 CSP, potvrdil.

25. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa predmetné konanie skončí (§ 262 ods. 1 CSP).

26. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).